

praktiske Liv der kan tillægges denne Paragraph, og i saa Henseende maa jeg ærlig komme til det Facit, at den i Virkeligheden ikke har saa farligt meget at betyde. Naar man nemlig først kommer ud paa Jagt, saa er det skrækkelig vanskeligt justement lige at finde Grændsen, og i alle de 35 Aar, hvori jeg har befattet mig med at øve den Bedrift, om jeg saa maa kalde det, har jeg aldrig i mine Dage været i Uleilighed, fordi man kan meget godt komme tilrette med Fjok om de Sager, naar man ikke begaaer nogen Fortræd mod dem, navnlig ikke lader Hundene jage efter deres Kæer og Faar. Det er derfor ingenlunde saa farlig en Ting, enten vi sige, at en Godseier maa jage paa det Stykke Fællede eller han ikke maa jage; thi staaer han blot i et nogenlunde skikkelig Forhold til Folkene der, hvor han vil jage, saa kan han godt jage hvor han vil, der er aldrig Nogen, som bryder sig derom, naar han blot ikke jager Kreaturet. Forøvrigt skal jeg dog holde for, at det var bedst, at vi fik Paragraphen tagen op; thi det kunde dog nok være, at den kunde gjøre sin Nytte alligevel; det er altid bedre, at de, som have Besiddelser, at de have ialtsald Ret til at gjenne Hundene væk, end at de maa taale, at de løbe om og gjøre Fortræd.

Da ingen Flere begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved

Udvalgets Forslag: efter § 9 optages en ny Paragraph, saalydende:

„Den til en vis Bestidelse af privilegeret Gods knyttede Jagtret paa Fællede er ophævet.“
vedtoges med 75 Stemmer mod 2.

Formanden: Jeg skal tillade mig herved at slutte Forhandlingerne for idag, men inden jeg hæver Mødet, turde jeg maaskee udbede mig de ærede Medlemmers Opmærksomhed et Dieblif. Der er idag omdeelt paa Bladserne, foruden det af Udvalget i Skattereguleringsagen, overensstemmende med Afstemningen ved 2den Behandling redigerede Lovforslag til Brug ved 3die Behandling, endvidere det sidste Tillæg til de af Udvalget i Finantsagen forfattede Tavler til Finantsloven. Saaledes er nu hele Betænkningen i sidstnævnte Sag med samtlige

Tillæg omdeelt og tilhandedkommen de ærede Medlemmer. Det tredje Affnit af Finantsloven — det vil nemlig erindres, at jeg tidligere har tilladt mig at angive de to første Affnit — vil blive dannet alene af § 22 i 2det Capitel, det vil sige det Affnit i Budgettet, som angaaer Kultusministeriet. Endringsforslag til dette Affnit turde jeg bede indgivet paa Lørdag til Ordføreren i Udvalget. Jeg skal nu angive Dagsordenen for næste Møde. Det havde været mit Haab, at vi idag skulde have endt Sagen om Hartfornets Ligeliggjøreelse, og at vi i næste Møde kunde være gaaet over til Finantsloven. Jeg beklager, at dette Haab ikke er gaaet i Opfyldelse, men jeg kan dog ikke andet end troe, at det paa Lørdag vil lykkes at blive meget hurtigt færdig med de paafølgende Paragrapher, saaledes at jeg kan sætte et Affnit af Finantsloven paa Dagsordenen til Mødet paa Lørdag. Da Finantsministeren imidlertid for Dieblifket ved Sygdom er forhindret fra at være tilstede i Thinget, og der derfor er Betænkning ved at foretage det første Affnit, som angaaer Indtægtsiden, og ved hvilket Ministeren i Særdeleshed ønskede at være tilstede, saa skal jeg paa Grund heraf først sætte andet Affnit, eller det Affnit, som angaaer de første Paragrapher af Udgiftssiden, under Behandling, eller idetmindste paa Dagsordenen. Jeg skal altsaa angive Dagsordenen for næste Møde, som vil blive afholdt paa Lørdag Kl. 12, saaledes:

- 1) Forespørgsel fra Rigsdagsmanden for Kiøbenhavns 1ste Valgfreds (Wilkens) til Marineministeren.
- 2) Fortsættelse af 2den Behandling af Loven om Hartfornets Ligeliggjøreelse.
- 3) Finantslovens 2den Behandling, begyndende med de første Paragrapher af Udgiftssiden.

Mødet hævet.